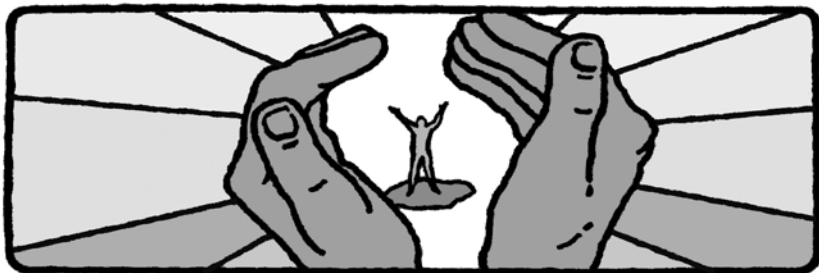

PAN SŁYSZY I RATUJE

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 20 stycznia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ps 139,1-18; 121,1-8; 17,8; Mt 23,37; 1 Kor 10,1-4; Hbr 4,15-16.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Wołają, a Pan wysłuchuje ich, i ocala ich ze wszystkich udreń” (Ps 34,18).

Raz po raz *Księga Psalmów* podkreśla prawdę, iż Najwyższy Pan, który stworzył i podtrzymuje wszechświat, objawia się także jako Bóg bliski swoim stworzeniom oraz tworzący i podtrzymujący więzi ze swoim ludem.

Bóg jest bliski swojemu ludowi i swojemu stworzeniu, zarówno w niebie, jak i na ziemi (zob. Ps 73,23.25). Choć „na niebiosach utwierdził swój tron” (Ps 103,19) i „pędzi na obłokach” (Ps 68,5), jest także „bliski (...) wszystkim, którzy go wzywają, wszystkim, którzy go wzywają szczerze” (Ps 145,18). *Księga Psalmów* nieodmiennie podkreśla prawdę, że Pan jest Żywym Bogiem, który działa dla dobra tych, którzy Go wzywają (zob. Ps 55,17-23). *Księga Psalmów* ma duże znaczenie, ponieważ psalmy powstały z Bożego natchnienia i są skierowane do Żywego Boga, który słyszy modlitwy i odpowiada na nie.

Powinniśmy pamiętać, że właściwa odpowiedź na bliskość Pana składa się z życia w wierze w Niego oraz posłuszeństwa Jego przykazaniom. Cokolwiek mniejszego od tej wiary i tego posłuszeństwa nie jest akceptowalne dla Niego, o czym wyraźnie świadczy historia narodu izraelskiego.

Przeczytaj Ps 139,1-18. W jaki sposób wersety te przedstawiają moc Boga (zob. Ps 139,1-6), Jego obecność (zob. Ps 139,7-12) i dobroć (zob. Ps 139,13-18)? Co dobroć Boga mówi o Jego obietnicach?

Czy zdarzało ci się, że chciałeś pomóc komuś, ale nie miałeś środków, by to uczynić? Podobnie niektórzy mogliby chcieć pomóc tobie, nie rozumiejąc twoich prawdziwych potrzeb. W przeciwieństwie do takich ludzi — miłujących i o dobrych intencjach — Bóg posiada doskonałą wiedzę o nas i okolicznościach naszego życia, jak również dysponuje nieograniczonymi środkami, by przyjść nam z pomocą. Dlatego Jego obietnice dotyczące pomocy i wyzwolenia nie są płytkimi deklaracjami, ale rzetelnymi zapewnieniami.

Bóg zna psalmistę tak dobrze i dogłębnie, iż nie był on w stanie ukryć się przed Bogiem nawet w łonie matki (zob. Ps 139,13.15). Boska wiedza odnosi się do czasu (zob. Ps 139,2), wewnętrznej istoty (zob. Ps 139,2.4) i przestrzeni życiowej (zob. Ps 139,3) — całego jestestwa psalmisty. Wspaniała Boża wiedza jest wynikiem Jego stwórczej potęgi i wnikliwej znajomości człowieka, a przejawia się w Jego trosce o ludzi.

Ta niepojęta prawda o Bogu, który zna nas lepiej niż my sami, nie powinna nas przerażać, ale raczej prowadzić w ramiona Jezusa i skłaniać do przyjęcia tego, czego On dla nas dokonał na krzyżu. Przez wiarę w Jezusa otrzymaliśmy Jego sprawiedliwość — sprawiedliwość Bożą (zob. Rz 3,5.21).

Boża obecność została podkreślona przez przedstawienie Boga jako sięgającego aż do *krainy umarłych* (hebr. *szeol* — *grób*) i ciemności (zob. Ps 139,8.11-12) — miejsc niekojarzonych zwykle z przebywaniem Boga (zob. Ps 56,14). Jego obecność została ponadto przedstawiona jako rozciągająca się od skrzydeł rannej zorzy (wschodu) po krańce morza (zachód) (zob. Ps 139,9). Obrazy te wyrażają prawdę, iż nie ma miejsca we wszechświecie, gdzie moglibyśmy się znaleźć poza zasięgiem Boga. Choć Bóg nie jest częścią wszechświata, jest bliski wszystkim, gdyż nie tylko nas stworzył, ale także podtrzymuje nasze istnienie (zob. Hbr 1,3).

Jako Ten, który wie o nas wszystko, Bóg może przyjść nam z pomocą i odrodzić nas. Pełniejsze uświadomienie sobie Jego wielkości skłania nas do oddania Mu chwały i okazania zaufania, jak w przypadku psalmisty, który przyjmuje Bożą wszechwiedzę jako środek służący usunięciu z jego życia wszystkiego, co stoi na przeszkodzie jego więzi z Bogiem.

Niektórzy reagują przerażeniem na myśl, że Bóg wie o nich wszystko i zna nawet ich najgłębsze tajemnice. Dlaczego ewangelia jest naszą jedyną nadzieją?

Przeczytaj Ps 40,1-4; 50,15; 55,23; 121,1-8. W jaki sposób Bóg uczestniczy w naszym codziennym życiu?

Pan objawia się w *Piśmie Świętym* jako Żywy Bóg, który działa dla tych, którzy Go wzywają.

Psalmista mówi:

— „Mam zawsze Pana przed sobą” (Ps 16,8).

Dlatego ufa Bogu i woła do Niego (zob. Ps 7,1-2; 9,11). Pan usłysz go nawet wtedy, gdy on woła do Niego z „głębokości” (zob. Ps 130,1-2), co oznacza, że w żadnych okolicznościach życia Bóg nie traci panowania nad nami. Z tego powodu żadne wołanie psalmisty, nawet gdyby było najbardziej rozpaczliwe, nigdy nie jest pozbawione nadziei.

Ps 121 ukazuje moc Stwórcy w życiu wierzących. Ta moc obejmuje następujące elementy:

1. „Niechaj nie da się potknąć twej nodze” (Ps 121,3). Noga często jest kojarzona z życiową drogą (zob. Ps 66,9; 119,105, Prz 3,23). Hebrajskie słowo przetłumaczone jako *(za)chwiać się* opisuje bezpieczeństwo, jakie Bóg daje światu (zob. Ps 93,1) i Syjonowi (zob. Ps 125,1).

2. Obraz Pana jako Stróża Izraela, który nie drzemie i nie zasypia, ukazuje stałą czujność Pana i Jego gotowość do działania dla dobra swoich dzieci (zob. Ps 121,3-4).

3. Wzmianka o tym, że Pan jest *cieniem twoim* (zob. Ps 121,5-6), przywodzi na myśl słup obłoku, który towarzyszył Izraelitom na pustyni (zob. Wj 13,21-22). Podobnie i dzisiaj Pan zapewnia fizyczną i duchową ochronę swojemu ludowi.

4. Bóg jest po ich prawicy (zob. Ps 121,5). Prawica oznacza zazwyczaj sprawniejszą rękę, która decyduje o działaniu (zob. Ps 74,11; 89,14). Tutaj miejsce po prawicy oznacza bliskość Boga i Jego przychylność (zob. Ps 16,8; 109,31; 110,5).

5. W Ps 121,6-8 Bóg wyraźnie potwierdza swoją opiekę rozciąganą nad swoim ludem. Bóg strzeże swoje dzieci przed wszelkim złem. Nie porazi ich słońce ani księżyc. Bóg strzeże ich wyjścia i wejścia. Te poetyckie wyrażenia podkreślają pełną i nieustanną troskliwość Boga.

Co to wszystko znaczy? Psalmista ufa troskliwej miłości Boga. My także powinniśmy jej zaufać.

W jaki praktyczny sposób możesz lepiej doświadczyć rzeczywistości Bożej opieki? Jak możesz lepiej współpracować z Bogiem, by pozwolić Mu działać w tobie i dla ciebie?

Przeczytaj Ps 17,7-9; 31,1-4; 91,2-7. Co robi psalmista w trudnym czasie?

Psalmista doświadcza różnych trudności i zwraca się do Pana, który jest jego ucieczką we wszystkich przeciwnościach losu. Ufność to dobrowolny wybór, by uznać Boże panowanie nad naszym życiem w każdych okolicznościach. Jeśli ufność nie działa w trudnym czasie, to nie będzie działać nigdy.

Świadekstwo psalmisty: „Ten mówi do Pana: Ucieczko moja i twierdzo moja, Boże mój, któremu ufam” (Ps 91,2), wynika z jego dotychczasowych doświadczeń z Bogiem, które obecnie wzmacniają jego wiarę na przyszłość. Psalmista nazywa Boga Najwyższym i Wszechmocnym (zob. Ps 91,1-2), pamiętając o Jego niepojętej wielkości.

Psalmista mówi też o bezpieczeństwie, które można znaleźć wyłącznie w Bogu. Wspomina o osłonie i cieniu (zob. Ps 91,1), ucieczce i twierdzy (zob. Ps 91,2), skrzydłach, tarczy i puklerzu (zob. Ps 91,4) oraz ostoi (zob. Ps 91,9). Te rzeczy kojarzyły się z bezpieczeństwem w środowisku psalmisty. Wystarczy wyobrazić sobie nieznośny skwar w środku dnia w tej części świata, by docenić cień, albo przypomnieć sobie wojny w dziejach Izraela, by docenić bezpieczeństwo, jakie dają tarcza czy twierdza.

Przeczytaj Ps 17,8 i Mt 23,37. Jaka metafora została użyta w tych wersach i co objawia?

Jedna z metafor wskazujących na szczególną bliskość mówi o ukryciu w cieniu skrzydeł Boga (zob. Ps 17,8; 57,2; 63,8). Metafora ta, nawiązując do tego, jak ptaki opiekują się swoimi pisklętami i strzegą ich, daje pociechę i pewność. Pan został porównany także do orła, który chroni swoje pisklęta za pomocą skrzydeł (zob. Wj 19,4; Pwt 32,11), oraz do kokoszy, która zgromadza pisklęta pod swoje skrzydła (zob. Mt 23,37).

Co możemy zrobić, gdy spotykają nas nieszczęścia i nie widzimy ochrony ze strony Pana? Dlaczego mimo wszystko powinniśmy wiedzieć, że Pan jest z nami?

Przeczytaj 1 Kor 10,1-4. Jak Paweł opisuje historię wyjścia z niewoli egipskiej? Czego chce nas nauczyć na podstawie tego wydarzenia?

Przeczytaj Ps 114. Jak wyzwolenie ludu Bożego z niewoli egipskiej zostało poetycko opisane w tym psalmie?

Ps 114 jest poetyckim opisem wyzwolenia ludu Bożego z egipskiej niewoli. Zarówno w *Starym Testamencie*, jak i *Nowym Testamencie* wyzwolenie z niewoli egipskiej jest symbolem mocy Boga ratującego swój lud. W wymienionych wersetach z *1. Listu do Koryntian* Paweł nawiązuje do tej historii jako metaforę i symbolu zbawienia w Jezusie Chrystusie.

Ps 114 opisuje także Boże wyzwolenie dokonywane dzięki najwyższej władzy Boga jako Stwórcy mającego moc nad siłami przyrody, dzięki czemu mógł On wyzwolić swój lud z niewoli egipskiej. Morze, rzeka Jordan, góry i pagórki poetycko symbolizują siły przyrody i ludzkości sprzeciwiające się Izraelitom w ich drodze do Ziemi Obiecanej (zob. Pwt 1,44; Joz 3,14-17). Jednak Bóg panuje nad wszystkimi tymi siłami.

Dla wielu dzieci Bożych we wszystkich czasach i we wszystkich miejscach droga do niebiańskiego Jeruzalem jest pełna niebezpieczeństw. *Księga Psalmów* wzywa wierzących, by wznieśli wzrok ponad ziemskie wzgórza ku Stwórcy nieba i ziemi (zob. Ps 121,1).

Duch Ps 114 przejawia się w uciszeniu burzy na jeziorze przez Jezusa oraz w Jego oświadczeniu, że Kościół nie musi się niczego obawiać, gdyż On zwyciężył świat (zob. Mt 8,23-27; J 16,33).

Wielkie dokonania Boga dla Jego ludu powinny inspirować wszystkich mieszkańców ziemi do bojaźni przed Nim (zob. Ps 114,7). Bojaźń tę należy rozumieć jako uznanie i cześć, a nie lęk czy przerażenie (zob. Ps 96,9; 99,1). Ponieważ Bóg jest po ich stronie, wierzący nie mają się czego bać.

Jakie duchowe niebezpieczeństwa zagrażają wierzącym i jak możemy się nauczyć polegać na mocy Pana chroniącej nas przed zagrożeniami, tak samo realnymi, jak te, z którymi borykał się psalmista?

Przeczytaj Ps 3,5; 14,7; 20,1-4; 27,5; 36,9; 61,5; 68,6.36. Skąd przychodzi pomoc dla wierzących według tych wersetów?

Motyw duchowej i fizycznej ucieczki i pomocy występuje w znaczący sposób w kontekście świątyni. Świątynia jest miejscem pomocy, bezpieczeństwa i zbawienia. Świątynia daje schronienie znękanym. Bóg chroni sieroty i wdowy oraz udziela siły swojemu ludowi właśnie ze świątyni. Gdy „Bóg jaśnieje z Syjonu blaskiem swej piękności” (Ps 50,2 BC), zostaje ogłoszony sprawiedliwy sąd Boży, a błogosławieństwo Pańskie staje się udziałem ludu Bożego (zob. Ps 84,5; 128,5; 134,3).

Schronienie w świątyni jest pewniejsze niż gdziekolwiek indziej na świecie, gdyż w świątyni Bóg mieszka osobiście. Bezpieczeństwo zależy nie od samej świątynnej budowli, ale właśnie od obecności Boga. Podobnie schronienie na górze, na której mieszka Bóg — górze Syjon — jest bezpieczniejsze niż na jakiegokolwiek innej górze, choć sama góra Syjon jest właściwie niewielkim wzgórzem (zob. Ps 68,16-17; Iz 2,2).

„Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu. Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,15-16). W jaki sposób wersety te nawiązują do tego, co psalmista powiedział o świątyni?

Świętość Bożego przybytku skłania psalmistę do uznania, że wszyscy ludzie są grzeszni i zupełnie nie zasługują na przychylność Boga. Zbawienie Boże jest oparte wyłącznie na wierności i łasce Boga (zob. Ps 143,2.9-12). Nic w nas nie daje nam żadnych zasług przed Bogiem. Jedynie gdy ludzie trwają we właściwej więzi z Bogiem przez skrucę oraz przyjęcie Bożej łaski i przebaczenia, mogą prosić Boga o bezpieczeństwo i ratunek. Służba świątynna jest symbolicznym przedstawieniem zbawienia dostępnego w Jezusie.

DO DALSZEGO STUDIUM

Księga Psalmów wzmacnia naszą wiarę w Boga jako Niezawodną Ucieczkę dla tych, którzy powierzają Mu swoje życie. „Bóg uczyni wielkie rzeczy dla tych, którzy Mu ufają. Przyczyną tego, że wierzący lud nie posiada większej siły, jest fakt, że za bardzo ufa własnej mądrości i nie daje Panu możliwości objawienia na swoją rzecz Jego potęgi. Bóg będzie pomagał swoim wierzącym dzieciom w każdej nagłej potrzebie, jeżeli będą pokładać w Nim całe swoje zaufanie i będą Mu wierni w posłuszeństwie”¹¹.

Jednak niektóre psalmy mogą być prawdziwym wyzwaniem ze względu na to, co obiecują, a co nie zawsze odpowiada naszej aktualnej sytuacji. W takich chwilach musimy się uczyć ufać dobroci Boga objawionej najpełniej na krzyżu.

Czasami psalmy mogą być wykorzystywane dla budowania fałszywej nadziei. Odpowiedź Jezusa na pokrętne użycie Ps 91,11-12 wskazuje, że zaufanie do Boga nie może być mylone z kuszeniem Boga (zob. Mt 4,5-7) czy zuchwałym domaganiem się od Niego czegoś, co nie jest zgodne z Jego wolą.

„Największe zwycięstwa Kościoła Chrystusa czy pojedynczych chrześcijan to nie te, które osiąga się dzięki talentowi czy wykształceniu, bogactwu czy przychylności ludzi. To są takie zwycięstwa, które odnosi się podczas osobistych spotkań z Bogiem, gdy gorliwa i usilna wiara chwytą potężne ramię mocy”¹².

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Podczas wspólnego studium biblijnego omówcie wasze odpowiedzi na ostatnie pytanie z wtorkowej części lekcji dotyczące zaufania Bogu pośród trudności i nieszczęść. Jak możemy zrozumieć, dlaczego spotyka nas zło wbrew wspomniałym obietnicom Bożej ochrony zawartym w *Księdze Psalmów*? Zastanówcie się nad tym, czy psalmiści, którzy zapisali te wspaniałe obietnice, sami nie doświadczali trudności i nieszczęść oraz nie widzieli ich w życiu innych współwierzących.

2. Jak możemy rozwijać nieograniczone zaufanie do Boga w każdych okolicznościach (zob. np. Ps 91,14; 143,8.10; 145,18-20)? Co może sprawiać, że tracimy zaufanie do Boga? Dlaczego ufanie Bogu w dobrych czasach jest ważne, jeśli mamy ufać Bogu także w złych czasach?

¹¹ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 367.

¹² Tamże, s. 140. Przeczytaj także rozdział *Noc zmagań*, w: tamże, s. 135-140. Czego możemy się nauczyć z doświadczenia Jakuba o mocy wytrwałej modlitwy i nieograniczonego zaufania do Boga?